

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 27Csp/89/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418202173
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2018:6418202173.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom v právnej veci žalobkyne: BENCONT COLLECTION a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s. r. o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, IČO: 50 361 368, proti žalovanému: G. O., A.. X X. XXXX, S. F.: W. XXXX/X, W. Š., zast.: Mgr. Peter Máčaj, advokát so sídlom Dolná 7, Banská Štiavnica, o zaplatenie 586,95 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanému priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou, doručenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) 20. 4. 2018, domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej sumu 586,95 EUR, spolu s úrokom v sume 209,41 EUR, úrokom vo výške 29,5 % p. a. zo sumy 586,95 EUR od 8. 6. 2017 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,25 % p. a. zo sumy 586,95 EUR od 8. 6. 2017 do zaplatenia a trovy konania.

2. Svoj nárok žalobkyňa odvodzuje zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX z XX. X. XXXX (ďalej len „zmluva“), uzavretej medzi právnym predchodcom žalobkyne - spoločnosťou Poštová banka, a. s. (ďalej len „pôvodný veriteľ“) a žalovaným, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“) a Obchodné podmienky pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička - šikovná rezerva (ďalej len „OP“). Na základe zmluvy žalobkyňa poskytla žalovanému peňažné prostriedky v sume 650,- EUR. Žalovaný neplnil úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru pôvodný veriteľ v zmysle § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v spojení s § 53 ods. 9 OZ vyhlásil úver za predčasne splatný (29. 12. 2014), a to výzvou na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný ani napriek zaslanej výzve nezaplatil dlžnú pohľadávku.

3. Aktívnu legitímácia na podanie žaloby odvodzuje žalobkyňa z predloženej kópie zmluvy o postúpení pohľadávok č. III/2017 z 13. 6. 2017, ktorú uzavrela s pôvodným veriteľom. Prílohu uvedenej zmluvy tvorí zoznam postúpených pohľadávok vrátane ich bližšej špecifikácie (ďalej len „zmluva o postúpení pohľadávok“).

4. Žalobkyňa k žalobe priložila okrem zmluvy o postúpení pohľadávok aj zmluvu spolu s VOP a OP, listinu o aktuálnom stave úveru k 7. 6. 2017, výzvu na úhradu dlžnej sumy z 29. 12. 2014 a sadzobník poplatkov platný od 10. 6. 2013.

5. Žalovanému bola doručená žaloba spolu s prílohami a výzvou okresného súdu, aby sa vyjadril k podanej žalobe v stanovenej lehote. Žalovaný sa vyjadril v podaní z 5. 6. 2018, ktoré bolo doručené okresnému súdu 6. 6. 2018. V podstatnom uviedol, že si požičal od poštovej banky sumu 650 €, ktorú až do konca roka 2014 hradil v súlade s dojednanou zmluvou vo výške 24 € vždy k 25. dňu každého mesiaca. Následne bez uvedenia dôvodu bol jeho úver vyhlásený za predčasne splatný. Aj po vyhlásení predčasnej splatnosti žalovaný uhradil min. 510 €, čo preukazuje fotokópiami poštových poukázok. Žalovaný vie preukázať úhradu min. 714 € na účet pôvodného veriteľa, resp. žalobkyne. Namietal však absenciu podstatných náležitostí predmetnej zmluvy, pričom poukazuje, že v zmluve chýba dátum jej uzavretia. Ďalej poukazuje na to, že v predmetnej zmluve je nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“), pretože celkové náklady úveru sú v zmluve uvedené nižšie (450,31 EUR), ale prepočítaním 48 mesačných splátok á 24 EUR, sú celkové náklady, ktoré má uhradiť vyššie (502 EUR), pričom poukazuje na to, že v zmluve nebolo dojednané poistenie úveru. Zároveň vznáša námietku premlčania, pretože žalobkyňa vyhlásila predčasnú splatnosť 29. 12. 2014 a premlčacia doba uplynula 30. 12. 2017. Žaloba však bola na súd doručená až po jej uplynutí.

6. Pred samotným pojednávaním bolo doručené vyjadrenie žalobkyne, ktorým reagovala na tvrdenia žalovaného. Vo svojom vyjadrení z 12. 7. 2018 uviedla, že žalovaný neplnil jednotlivé splátky riadne a včas, čo preukázala výpisom z aktuálneho stavu úveru, ktorý bol predložený súdu ako príloha k žalobe. Uvedený výpis je z Bankovej knihy a je v rámci bankovej praxe považovaný za verejnú listinu. Údaje vedené v Bankovej knihe podliehajú dohľadu Národnej banky Slovenska. V dôsledku neplatenia splátok žalobkyňa upozornila písomne žalovaného listom z 9. 12. 2014 v súlade s § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, na možnosť predčasného splatenia úveru a následne vyhlásila úver za predčasne splatný ku dňu 29. 12. 2014 výzvou na úhradu dlhu. Úver sa stal predčasne splatný pre splátku z 25. 5. 2014, kedy sa žalovaný prvýkrát dostal do omeškania.

7. Žalobkyňa ďalej poukázala na to, že žalovaný doposiaľ uhradil sumu 652,05 EUR, ktorú použila na úhradu poplatkov vo výške 39,28 EUR, na zmluvné úroky a úroky z omeškania vo výške 549,72 EUR a na istinu vo výške 63,05 EUR. K námietke premlčania uviedla, že predčasná splatnosť nastala 29. 12. 2014, žalovaný si však predmetnú výzvu na úhradu dlhu prevzal až 5. 1. 2015, v ktorej mu plynula 10 dňová lehota na splnenie celého dlhu. Podľa názoru žalobkyne musí byť zohľadnená pre posúdení plynutia premlčacej doby aj táto desaťdňová lehota na plnenie dlhu. Poukázala pritom na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. 3. 2018, sp. zn. 14Co/410/2017. K zmene ust. § 52 ods. 2 OZ došlo zákonom 102/2014 Z. z., čím chcela žalobkyňa poukázať na skutočnosť, že na predmetný vzťah sa má aplikovať premlčanie podľa ustanovení zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, pretože v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere ust. § 52 ods. 2 OZ neobsahoval povinnosť aplikovať na spotrebiteľské zmluvy prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na 4 ročnú premlčaciu dobu, ktorá ešte v čase podania žaloby neuplynula, považuje žalobkyňa námietku premlčania za nedôvodnú. Zároveň uviedla, že opravuje petit žaloby v časti dátumu, od ktorého si uplatňuje úrok z omeškania na dátum 1. 6. 2017, vzhľadom na to, že pri písaní žalobného návrhu došlo k zjavnej chybe v písaní. K vyjadreniu predložila žalobkyňa aj prehľad úhrad žalovaného po zročnosti celého úveru a kalkulačku pre výpočet RPMN vrátane rozpisu jednotlivých splátok.

8. Na pojednávaní z 19. 7. 2018, ktorého sa osobne zúčastnil žalovaný a jeho právny zástupca, bolo doručené žalovanému vyjadrenie žalobkyne, ku ktorému uviedol, že s jeho obsahom nesúhlasí, naďalej trvá na tom, že zmluva je absolútne neplatná pre chýbajúci dátum, kedy bola uzavretá, na zmluvu sa vzťahujú ust. § 52 a nasl. OZ o spotrebiteľských zmluvách, keďže je zrejmé, že pôvodný veriteľ vystupoval ako dodávateľ pri uzavretí úverovej zmluvy a žalovaný ako spotrebiteľ. Žalovaný nepoužil peniaze z úveru na podnikanie, zamestnanie alebo iný tomu podobný účel. Z uvedeného dôvodu zotrval na svojom vyjadrení a navrhol súdu, aby predmetnú žalobu zamietol v celom rozsahu ako nedôvodnú a priznal mu náhradu trov konania.

9. Okresný súd rozhodol na základe žalobkyňou a žalovaným predložených listinných dôkazov (odsek 4., 5. a 7. odôvodnenia), z ktorých zistil nasledovný skutkový a právny stav.

10. Pôvodný veriteľ a žalovaný uzatvorili dňa 15. 7. 2013 zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý bezhotovostný úver vo výške 650,- EUR, ktorý sa zaviazal splatiť 48 mesačnými splátkami vo výške 24,- EUR, a to vždy k 25. dňu v mesiaci, s tým, že dátum prvej platby bol stanovený

do 25. 8. 2013 a dátum konečnej splatnosti na 25. 7. 2017. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba 29,50 %, RPMN 33,82 %, priemerná RPMN 48,52 % a celková výška nákladov 450,31 EUR.

11. Upozornením z 9. 12. 2014 pôvodný veriteľ žalovaného upozornil na možnosť predčasného splatenia úveru z dôvodu, že porušil podmienky zmluvy, ak neuhradil splátky riadne a včas. Následne listom (výzva na úhradu dlžnej sumy) z 29. 12. 2014, ktorý si žalovaný prevzal 5. 1. 2015, vyhlásil pôvodný veriteľ predčasnú splatnosť úveru pre splátku zročnú dňa 25. 5. 2014, v súlade s ust. § 565 OZ a vyzval žalovaného na úhradu dlhu vyčísleného na sumu 759,33 EUR do 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Uvedenú skutočnosť žalovaný nespochybnil, nebol mu však známy dôvod, pre ktorý bol úver vyhlásený za predčasne splatný.

12. Pôvodný veriteľ ako postupca, a žalobkyňa, ako postupník, uzavreli medzi sebou zmluvu o postúpení pohľadávok, čím sa predmetná pohľadávka stala vlastníctvom žalobkyne. Žalobkyňa preukázala postúpenie predmetnej pohľadávky na základe predloženej kópie zmluvy o postúpení pohľadávok spolu s relevantnou časťou prílohy, v ktorej je špecifikovaná postúpená pohľadávka voči žalovanému.

13. Z listiny o aktuálnom stave úveru k 7. 6. 2017 okresný súd zistil, že žalovanému bolo poskytnutých 650 EUR, pričom žalovaný uhradil pôvodnému veriteľovi 652,05 EUR (úhrady do 23. 5. 2017). V žalobe žalobkyňa uviedla, že od žalovaného registruje ďalšie platby za obdobie od 23. 6. 2017 do 20. 10. 2017 v celkovej výške 150 EUR a žalovaný mimo týchto platieb preukázal predloženými kópiami poštových poukážok, že žalobkyni uhradil 11. 1. 2018 na jej účet sumu 30 EUR. Žalovaný teda spolu uhradil 830,05 EUR.

14. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 OZ), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZSU“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 2 písm. a), b) a d) ZSU, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú

čiasťku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

21. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZSU, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

d) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. Na základe zisteného skutkového stavu aplikujúc citované ustanovenia zákonov dospel okresný súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Okresný súd mal za preukázané a nesporné, že pôvodný veriteľ uzavrel so žalovaným zmluvu, na základe ktorej poskytol žalovanému bezúčelový bezhotovostný spotrebiteľský úver vo výške 650,- EUR. Na margo tvrdenia žalovaného o absencii dátumu uzavretia zmluvy a teda absolútnej neplatnosti takejto zmluvy okresný súd uvádza, že zmluva o úvere je reálnou zmluvou (kontraktom), k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie úveru veriteľom dlžníkovi. Žalovaný potvrdil a teda medzi stranami nebolo sporné, že došlo k reálnemu odovzdaniu predmetu zmluvy žalovanému. Dátum uskutočnenia právneho úkonu sa nevyžaduje pri žiadnom právnom úkone s výnimkou závetu. Preto absencia dátumu nezakladá dôvod neplatnosti zmluvy. Z uvedených skutočností považoval tvrdenia žalovaného za nesprávne.

23. Predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou podľa ustanovení OZ, pretože žalobkyňa vystupuje v danom prípade ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, čo vyplýva z ich postavenia, pretože žalobkyňa je bankou, ktorá poskytuje, okrem iného, aj úvery fyzickým osobám. Zároveň sa na predmetnú zmluvu vzťahujú aj ustanovenia ZSU, pretože predmetná zmluva spĺňa všetky zákonné definičné znaky, ktorými zákonodarca vymedzil, ktoré zmluvy sa budú spravovať uvedeným zákonom. Uvedené nie je sporné, čo vyplýva aj z ustanovení predmetnej zmluvy, a to konkrétne bod 5. predmetnej zmluvy.

24. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania súd skúmal, či zo strany žalovaného išlo o dôvodne vznesenú námietku. V tomto smere žalobkyňa tvrdila, že sa na predmetný vzťah majú aplikovať ustanovenia o premlčaní upravené v Obchodnom zákonníku. Uvedené tvrdenia považuje súd za účelové a nesprávne. Žalobkyňa sama vo svojom vyjadrení z 12. 7. 2018 poukázala na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. 3. 2018, sp. zn. 14Co/410/2017, v ktorom boli na obdobný spotrebiteľský vzťah aplikované ust. OZ o premlčaní. V tomto smere okresný súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. 2. 2018, sp. zn. 1Cdo/23/2017, v ktorom dospel k záveru, že „Problematika spotrebiteľského práva je natoľko obširná, že je predmetom úpravy nielen jedného právneho predpisu, ale celého komplexu vzájomne súvisiacich právnych predpisov. V rozhodnom čase - v čase uzatvorenia úverovej zmluvy zmluva o úvere ako taká nebola síce v § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka zaradená do katalógu tam zadaných spotrebiteľských zmlúv, už od 25. novembra 2004 bolo však účinné ustanovenie § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Je preto nepochybné, že v rozhodnom čase za spotrebiteľskú zmluvu bolo možné považovať aj so spotrebiteľom uzatvorenú zmluvu podľa Obchodného zákonníka; na takúto zmluvu bolo potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva chrániace spotrebiteľa. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu teda napadnutý rozsudok spočíva na správnom právnom posúdení otázky aplikácie ustanovení Občianskeho zákonníka na premlčanie žalobcom uplatneného práva.“

25. Okresný súd ďalej poukazuje aj na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. 3. 2018, sp. zn. 11Co/63/2018 z 10. 5. 2018, kde zhodou okolností išlo o skutkovo podobný prípad medzi tým istým žalobcom a pôvodným veriteľom (Poštová banka, a. s.), týkajúci sa spotrebiteľského vzťahu, v ktorom krajský súd konštatoval, že „K odvolacej námietke, že na § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka novelizovaného zákonom č.102/2014 Z. z. sa vzťahuje zákaz retroaktivity, preto nie je možné jeho aplikácia na právne vzťahy vzniknuté pred 01.04.2015, odvolací súd poukazuje na rozsudok NS SR sp. zn. 3MCdo 14/2014 z 21.apríla 2015, v zmysle ktorého Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ,

sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Najvyšší súd konštatoval, že uvedené ustanovenie nadobudlo účinnosť 01. mája 2014 a právny predpis, súčasťou ktorého je, nemá prechodné ustanovenia. To znamená, že od jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.“

26. Okresný súd nemá dôvod odchyliť sa od právneho názoru najvyššieho a krajského súdu a k uvedenému dodáva, že aj v tomto skutkovo podobnom prípade bolo potrebné aplikovať ustanovenie § 103 OZ, pokiaľ ide o posúdenie dôvodnosti vznesenej námietky premlčania, ktorú vzniesol žalovaný vystupujúci v predmetnej zmluve ako spotrebiteľ. Okrem toho je potrebné poukázať aj na znenie ust. § 54 ods. 1 a 2 OZ, účinných v čase uzatvorenia zmluvy, z ktorých vyplýva, že na spotrebiteľské vzťahy sa už v tom čase mali uplatňovať ustanovenia OZ ohľadom premlčania, ak je úprava v prospech spotrebiteľa.

27. Ako uviedla žalobkyňa, predčasnú splatnosť úveru vyhlásila k 29. 12. 2014, pričom úver sa stal zročným pre nezaplatenie splátky zročnej 25. 5. 2014. Uvedená skutočnosť medzi stranami nebola sporná, pričom tvrdenia žalobkyne vyplývajú aj z predloženého aktuálneho stavu úveru k 7. 6. 2017, v ktorom sú evidované jednotlivé úhrady žalovaného. Vzhľadom na to, že žalobkyňa postupovala v súlade s § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ, okresný súd aplikoval ust. § 103 OZ, pretože žalovaný bol povinný splátiť úver v dohodnutých splátkach a za počiatok plynutia premlčacej doby považoval dátum splatnosti splátky 25. 5. 2014, pre ktorú sa stal predčasne splatným celý úver. Trojročná premlčacia doba uplynula 25. 5. 2017. Žalobkyňa ako právny nástupca pôvodného veriteľa uplatnila svoj nárok žalobou, ktorá bola doručená okresnému súdu (až) 20. 4. 2018. Z uvedeného preto vyplýva, že žaloba bola podaná po uplynutí zákonom stanovenej premlčacej doby a vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného došlo k zániku nároku žalobkyne uplatneného pred súdom. Z tohto dôvodu okresný súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

28. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobkyne o tom, že plynutie premlčacej doby nastáva až od uplynutia paričnej lehoty, ktorú svojvoľne stanovila vo výzve na úhradu celkového dlhu, okresný súd poukazuje na jasné a zrozumiteľné znenie ust. § 103 OZ, ktorý jednoznačne stanovuje, že začiatok plynutia premlčacej doby sa spravuje okamihom zročnosti tej splátky, pre ktorú stal zročným celý dlh. Z výkladu tohto ustanovenia je zjavné, že lehota na splnenie dlhu nemá žiadny vplyv na plynutie premlčacej doby podľa § 103 OZ.

29. Vzhľadom na úspešne vznesenú námietku premlčania súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa posudzovaním predmetnej zmluvy z pohľadu, či má všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže nárok žalobkyne je premlčaný. Nad rámec však uvádza, že už na prvý pohľad je zjavné, že v predmetnej zmluve je uvedený nesprávny údaj o RPMN a o celkovej výške nákladov, ak uhradením 48 splátok á 24 EUR by žalovaný zaplatil vyššiu sumu celkových nákladov, ako je uvedená v zmluve (450,31 EUR, pričom žalovaný by uhradil celkové náklady až vo výške 502 EUR). Keďže výška celkových nákladov je jedným z parametrov potrebných pre výpočet RPMN, je zjavné, že aj údaj o RPMN je v zmluve uvedený v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa, čo má za následok, že predmetná zmluva je bezúročná a bez poplatkov v súlade s v súlade s § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZSU. S prihliadnutím na doposiaľ realizované úhrady zo strany žalovaného je možné dospieť k záveru, že žalovaný uhradil žalobkyni sumu nad rámec istiny poskytnutého úveru, a teda aj uvedená skutočnosť by mala za následok zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

30. Podľa § 255 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný mal vo veci plný úspech, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie práva proti žalobkyni vo výške 100 %.

33. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žiar nad Hronom v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto odvolanie podal.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie dôkazy alebo tvrdenia, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona